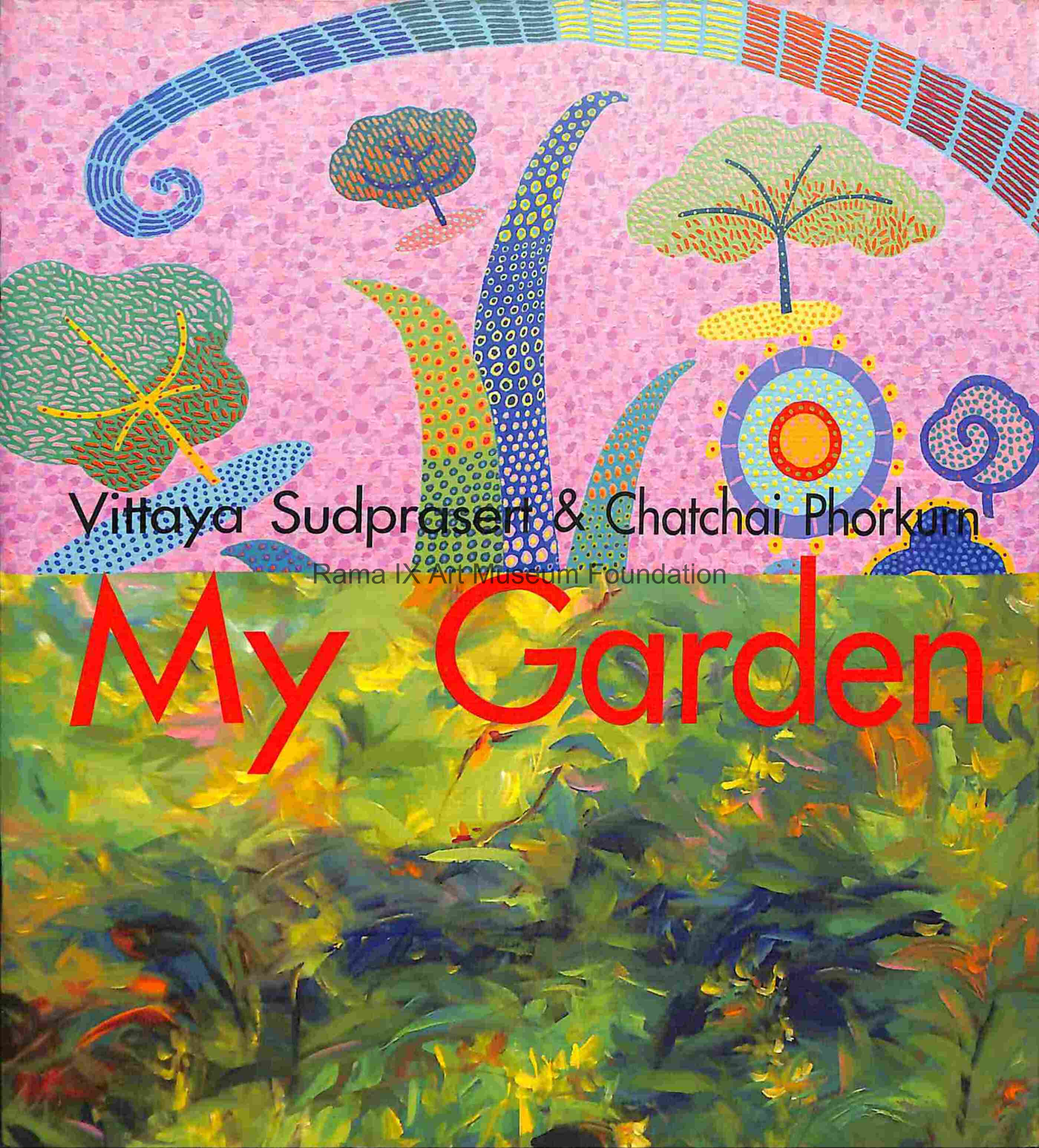

Vittaya Sudprasert & Chatchai Phorkurn

Rama IX Art Museum Foundation

My Garden

Rama IX Art Museum Foundation

7 April - 21 May 2007 at Rose Garden Gallery

My Garden

by Vittaya Sudprasert & Chatchai Phorkurn

7 April - 21 May 2007 : at Rose Garden Gallery

Rama IX Art Museum Foundation

“ความสุขจอมของความรักจากมิตรภาพ”

พิษณุ คุภ.

My Garden หรือ “สวนของฉัน” คือชื่อนิทรรศการของ “หมู่กะตัม” หรือ คุณฉัตรชัย พอควร และ คุณวิทยา สดประเสริฐ สองเพื่อนเกลอที่รักใคร่ชอบพอกันมาอย่างยาวนาน ตั้งแต่ครั้งเมื่อเรียนอยู่วิทยาลัยช่างศิลป์ที่วังหน้า จนกระทั่งผ่านมาแล้ว 20 กว่าปี มิตรภาพนั้นก็ยังคงอยู่ ซ้ำยังงอกงามเติบโตยิ่งขึ้นอีก

เรื่องมิตรภาพระหว่างเพื่อนกับเพื่อนทำให้ผมนึกถึงวรรณกรรมอมตะของ John Stienbek เรื่อง “of Mice and Men” เรื่องนี้โด่งดังทั้งเมื่อตอนเป็นวรรณกรรม และดังยิ่งขึ้นไปเมื่อทำออกมาเป็นภาพยนตร์อ่านดูเรื่องที่ว่านี่ที่ไรเป็นต้องนำตาชมในมิตรภาพของเพื่อนเพศเดียวกันทุกที “เลนนีกะจอร์จ”

แต่เรื่อง “หมู่กะตัม” เป็นคนละเรื่องกับ “of Mice and Men” เพราะเรื่องนี้เป็นบริบทของคนตะวันตก จึงเป็นการจับที่ตัวละครหาทางออกที่ดูโหดร้ายรุนแรงและเศร้า ซึ่งถ้าหากเลนนีกะจอร์จเกิดในเมืองไทย เรื่องจะไม่เป็นอย่างนั้น

หมู่กะตัมเป็นนิยายชีวิตที่ผมได้อ่านแล้วชื่นใจ อิ่มใจที่ได้มีส่วนในการรับรู้ถึงเรื่องราวของมิตรภาพที่ดีของเพื่อนเพศเดียวกันที่พึงมีต่อกัน ผมรู้สึกโชคดีที่ได้มารู้จักเพื่อนรักทั้งสอง เพราะเรื่องราวของเขาทำให้โลกของผมและโลกของเราดูสดชื่นและเบิกบานขึ้นมานั่นที่

หมู่อาจจะโชคร้ายกว่าตัมที่วันหนึ่งเกิดอุบัติเหตุขึ้นกับเขาจนกระทั่งร่างกายท่อนล่างไม่สามารถทำงานได้ ต้องอาศัยใช้วีลแชร์ตลอดชีวิต แต่หมู่ก็โชคดีที่เขายังมีชีวิตอยู่และรู้ว่าชีวิตที่ยังอยู่มีคุณค่าที่จะเคลื่อนที่ต่อไปได้อย่างไร และที่โชคดีที่สุดก็เพราะว่าโชคร้ายนี้เองที่ทำให้เขามีเพื่อนที่ดีๆ อีกหลายคน โดยเฉพาะตัมที่เป็นเพื่อนที่คอยให้กำลังใจ และแนวทางด้วยวิธีการของเพื่อน เพื่อให้เพื่อนได้มีชีวิตอยู่ต่อไปอย่างมีความสุข

ผมว่าไม่เพียงแต่ ดัม เท่านั้นที่จะให้กับ หมู แต่หมูก็นำความสุขกับดัมด้วย

ดัมแนะนำหาอุปกรณ์มาให้หมูเขียนรูป แต่ในที่สุดหมูก็กลับเป็นไฟให้กับดัมที่จะเริ่มเขียนรูปอย่างจริงจังเช่นกัน

หมูบอกกับผมว่า “วิทยาลัยช่างศิลป์เป็นสถาบันการศึกษาที่ผมได้เข้ามาเรียนอย่างมีความสุขที่สุดในโลก แม้แต่เวลาสอบก็ไม่เคยเคร่งเครียด วิชาศิลปะให้ความอิสระและสร้างสรรค์แก่ชีวิต”

ผมว่าขณะนี้เพื่อนรักทั้งคู่อำลักรวมกับความรักที่ได้รับจากการทำงานศิลปะ ดูจากผลงานจิตรกรรมของหมูะดัมที่กำลังแสดงอยู่ในครั้งนี้ ก็คงจะเห็นได้ในทุกอนุของสีในงานของหมู และรอยฝีแปรงอันเบิกบานของดัม

ผลงานของศิลปินคู่มีรูปแบบลักษณะของการแสดงออกที่แตกต่างกัน แต่มีสิ่งที่เป็นไปในเส้นทางเดียวกันก็คือ ความสุข ความเบิกบาน และความรัก ไม่มีตรงไหนเลยที่จะให้เราจับได้ว่าได้ขูดขีดความผิดหวัง ความทุกข์ยาก หรือความเจ็บปวดอยู่ นี่แสดงให้เห็นว่าศิลปะได้มีส่วนบำบัดตะกอนที่ซ่อนเร้นอยู่ให้หมดไป

ผลงานที่เกิดขึ้นในนิทรรศการครั้งนี้ เริ่มต้นจากใจที่ง่าย ๆ คือสถานที่จัดแสดงงานคือที่ Rose Garden หรือที่เรารู้จักกันดีในนามสวนสามพราน โรงแรมที่ขึ้นชื่อในเรื่องของการดูแลสิ่งแวดล้อมทั้งตามเติมไปด้วยความสมบูรณ์ของธรรมชาติ ต้นไม้ ดอกไม้ และแม่น้ำ ใครที่ได้เข้ามาที่นี่แล้วไม่ใช่เพียงแค่มานอนพักริวิวกันแล้วก็จากไป แต่กลับมีความอิ่มใจและอยากกลับมาเหมือนได้กลับบ้านบ้านหรืออยากมีบ้านแบบนี้

ตกลง หมูะดัม ใช้สถานที่สวนดอกไม้ของ Rose Garden เป็นจุดเริ่มต้นของนิทรรศการนี้

แรกเริ่มที่ผมได้ดูงานของทั้งคู่ ซึ่งบอกตามตรงว่า ผมก็เห็นว่ามันๆแหละ เป็นงานที่จะต้องแก้ไขอีกมากและต้องใช้เวลา เพราะศิลปะนั้นอาจจะต้องใช้เวลาคัดลั่นกันตลอดชีวิต จะมาให้คะแนนกันในช่วงของนิทรรศการครั้งนี้ไม่ได้

และการที่ทั้งคู่เชิญให้ผมมาวิจารณ์แนะนำ ก็อาจเป็นเพียงผมเหมือนคนที่ผ่านมาเจอกันเข้าโดยบังเอิญเท่านั้น

มีสิ่งที่ผมสะดุดใจในครั้งนั้นก็คือ มิตรภาพระหว่างคนหนึ่งอยู่บนวิลล์แชร์ กับอีกคนหนึ่งยืนอยู่บนสองขาของตนเอง ซึ่งหาได้ไม่ถ้ายนักสำหรับโลกปัจจุบัน

แต่เวลาที่ผ่านไป ทำให้ผมรู้ว่าผมคิดผิดที่ไปดูถูกคนทั้งสอง เพราะทั้งคู่มุ่งมั่นกว่าที่ผมคิด เอาผลงานที่ทำมาให้ผมดูอีกหลายครั้ง แก้ไขปัญหาต่างๆ ที่ผมแนะนำไปจนผมแอบภูมิใจว่า ทั้งคู่น่าจะพบกับความสุขจากข้อปัญหาที่ผมช่วยคลี่คลายให้

Rama IX Art Museum Foundation

ผลงานของหมูนั้นออกไปในเชิงการใช้สัญลักษณ์ของธรรมชาติต่างๆ เช่น ดอกไม้ ใบไม้ ทั่วไม้ และท้องฟ้าที่ไม่เหมือนจริงตามธรรมชาติ แต่ในครั้งแรกที่ได้ดูผลงานกันนั้น หมูะดัมระว่างกับใจหายที่ต้องเผชิญหน้ากับต้นไม้ใบหญ้าในสวนสามพรานมากเกินไป จนทำให้ผลงานในครั้งแรกมีอาการเกร็ง เพราะกลัวว่าจะไม่เหมือน กลัวว่าเจ้าของสวนเขาจะตำหนิเอา

แต่พอผมเรียกขูดงานย้อนหลังที่หมูเคยทำมาในอดีต จึงรู้ว่างานของเขาควรมีความอิสระในเรื่องของการใช้สีและรูปทรงที่ Design ขึ้นในเชิงสัญลักษณ์ ผมจึงแนะนำให้หมูยังคงใช้จินตนาการสร้างสรรค์เหมือนเดิม เพียงแต่ใช้รูปทรงเรื่องราวของสวนสามพรานมาใส่ลงไปเท่านั้น ต่อไปก็คือเขียนอย่างมีความสุขและอยากเขียน

เท่านั้น งานจิตรกรรมของหมูก็สนุกสนานเบิกบานอย่างที่ไม่ต้องวิจารณ์อีกต่อไป

สำหรับผลงานของดัมนั้น ดัมมีพื้นฐานในการเขียนที่ค่อนข้างน้อยอยู่แล้ว เพียงแต่ว่า ดัมมีลักษณะของการแสดงออกที่เฉพาะตนอยู่ก่อนจนสลัดไม่หลุด คือแนวการเขียนแบบ Impressionist ผสมกับการเขียนแบบรุนแรงอย่าง Expressionist ปัญหาของดัมแต่เริ่มแรกคือ ควบคุมการใช้ฝีแปรงให้ได้เหมือนกับการใช้พู่กันให้ได้อย่างทาส หรือใช้ฝีแปรงจนเกิดความชำนาญจนเป็นส่วนหนึ่งของร่างกายของเรา

การแก้ปัญหาของดัมให้ลุล่วงไปได้ก็ด้วยการเขียนบ่อยๆ เขียนทุกวันจนเกิดความคล่องตัว ไม่เกิดความเคอะเขิน ไม่ประณีตบรรจง จนเกิดเป็นความอิสระขึ้นทั้งในฝีแปรงและในจิตใจ

ดัมได้ประสมผลสำเร็จแล้วในการใช้ฝีแปรงและการควบคุมโครงสร้างให้มีความหนักแน่น

My Garden ของหมูะดัม น่าจะเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับศิลปินที่กำลังเริ่มต้นตั้งใจที่จะอุทิศตนเพื่อการทำงานในสิ่งที่ตนรัก เรื่องราวต่างๆ ไม่ซับซ้อน หากเป็นการทำงานที่มุ่งมั่นและจริงจังก็สามารถเดินทางไปสู่ความสำเร็จได้

ชื่อนิทรรศการ My Garden อาจจะดูว่าเป็นการดูว่าจิตรกรทั้งคู่ได้จับจองสวนสามพรานเป็นของตนเอง ซึ่งในทางกายภาพนั้น ส่วนนี้ โรงแรมนี้ยังเป็นของคุณสุชาติดา ยวบวรณ้อย เพียงแต่ในจินตนาการสร้างสรรค์ของศิลปินนั้น

“สวนที่ไหนๆ ในโลก ก็เป็น My Garden ที่อยู่ใจของศิลปินได้ทั้งนั้น”

“My Garden”

Rose Garden ในบรรยากาศที่แสงแดดอ่อนๆ สายลมเย็น ไซยพัดพาความชุ่มชื้นของพรรณไม้นานาพันธุ์ ให้ความร่มรื่นสบายทั่วทั้งบริเวณ มองไปทางไหนก็เห็นสีส้มสดๆ ไล่ตั้งแต่โคนของดอกไม้หลากหลายที่เบ่งบานอวดโฉมกันจนละลานตา เมื่อเทียบชมก็จะรู้สึกผ่อนคลาย อิ่มเอมกับธรรมชาติรอบๆ ตัว ทำให้หลงลืมเวลานาทีที่ผ่านไป อยากจะจมอยู่ในบรรยากาศนั้นๆ ละวางจากความรีบเร่งวุ่นวายในชีวิตประจำวันสักช่วงเวลาหนึ่งในความประทับใจนี้ ผมจึงหยิบยืมความรู้สึก สีเส้น บรรยากาศ นั้นมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ “My Garden” ชุดนี้ โดยถ่ายทอดสีเส้น สดใส สนุกสนานในรูปแบบที่เรียบง่าย ให้ความรู้สึกสบายใจ สื่อออกมาเป็นภาพเขียนบนผืนผ้าใบ เพื่อให้ได้รับความประทับใจร่วมกัน

Rama IX Art Museum Foundation

อรุณสวัสดิ์ดอกไม้แดง / Good Morning Red flowers, 40 x 60 ซม. Acrylic on Canvas

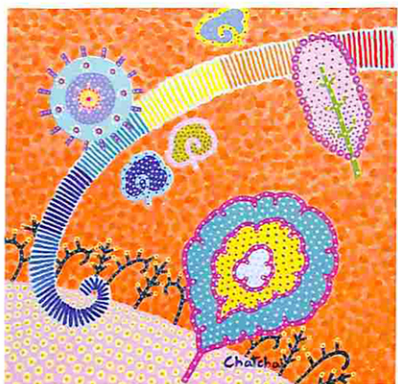
Rama IX Art Museum Foundation

伞花绽放 / Sincerity
201 x 150 cm
Acrylic on Canvas

森林 / Woodland, 50 x 60 cm Acrylic on Canvas

ประกายส้ม / Sparkling Orange
40 x 40 ซม. Acrylic on Canvas

ประกายเหลือง / Sparkling Yellow
40 x 40 ซม. Acrylic on Canvas

รุ้งและแสงอาทิตย์ / Rainbow and Sunshine
40 x 40 ซม. Acrylic on Canvas

Rama IX Art Museum Foundation

ภูเขาลำไย / Palm Hill, 70 x 50 ซม. Acrylic on Canvas

“บนเส้นทางศิลปะของผม เป็นเส้นทางที่ต่อเนื่องมาตลอดเวลา
 ทุกๆ เวลาของวันว่าง สิ่งที่ได้คิดเป็นครั้งแรกคือการได้ทำงานศิลปะ
 งานจิตรกรรมที่ใช้สีที่เป็นสีจริงๆ ผมต้องการให้สีในงานทำงานได้
 เต็มที่ งานทุกชิ้นจะสอดแทรกอารมณ์ ความรู้สึกที่จะสื่อให้ผู้
 รู้ถึงความสุขของงาน ของคนทำงาน มิได้มุ่งหวังความถูกผิดหรือ
 ต่อต้าน สะท้อนอะไรในทางลบ หรือให้ร้ายอะไรต่อใคร แต่มุ่งคิด
 ที่จะหยุดความรู้สึกต่างๆ ที่ต้องเจอในชีวิตประจำวันที่ยุ่งวนวาย
 มาสู่งานที่ทำด้วยรอยยิ้ม สิ่งดีๆ ของสี ของสถานที่อย่าง Rose
 Garden การสอดประสานกันของสีที่แปร่ง ที่หยอกล้อ รังไล
 ปิดเปลี่ยน เกี่ยวกันอย่างต่อเนื่อง นุ่มนวล สดใส ที่ทับซ้อน
 บนผืนงาน My Garden ที่ปรากฏ”

Rama IX Art Museum Foundation

พญิณีเยวายุ / Cheerfully Green Shrubs, 70 x 70 cm, Acrylic on canvas

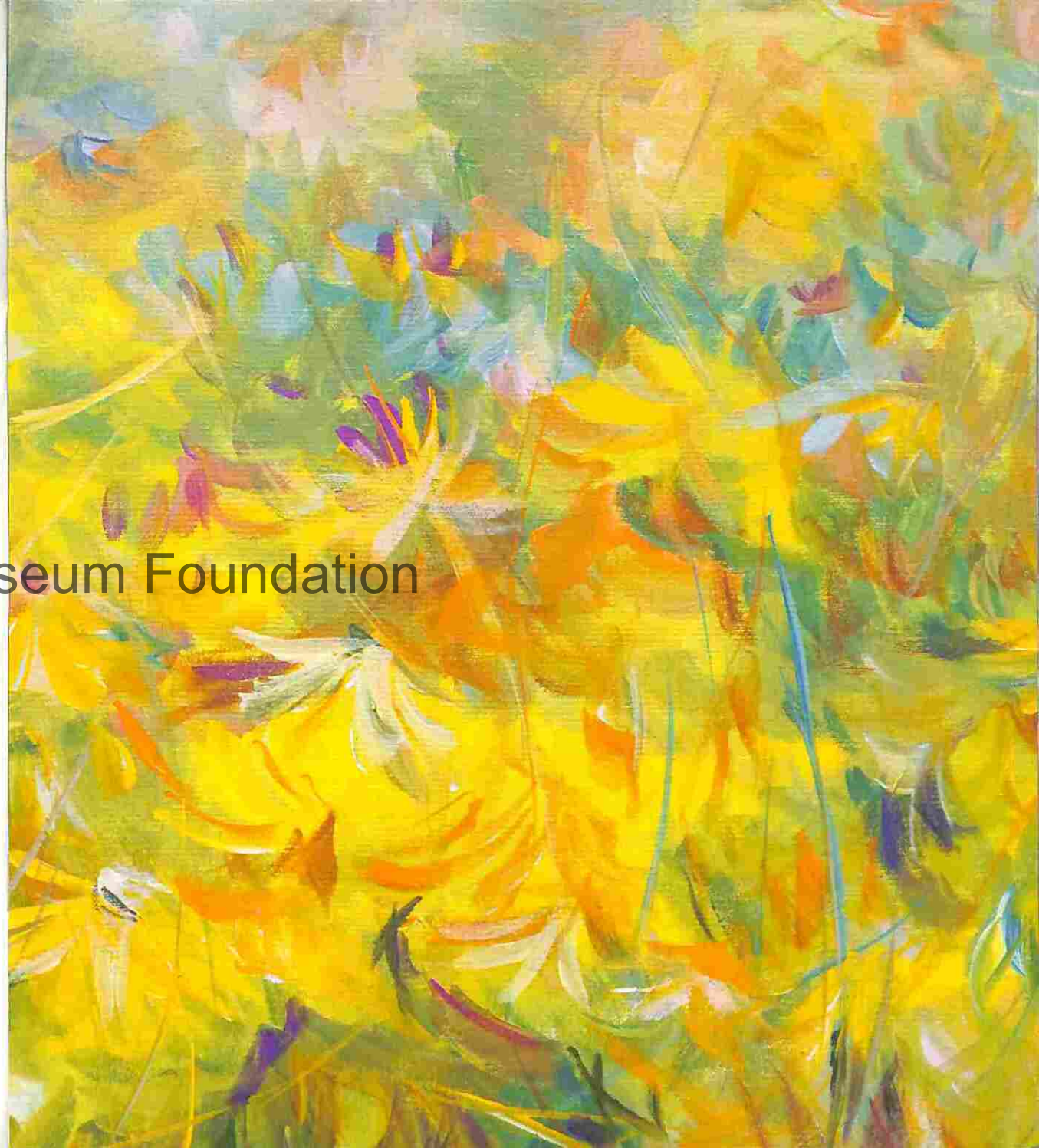

บุหงากระดาษสีชมพู 1 / Pink Paper Flowers 1
60 x 80 ซม., Acrylic on Canvas

花園 / Flowery Garden
60 x 80 ซม., Acrylic on Canvas

Rama IX Art Museum Foundation

พุ่มพุ่ม / Merry Shrubs
25.50 x 18 ซม. Watercolour on Paper

14 กุมภาพันธ์ / 14 February
25.50 x 18 ซม. Watercolour on Paper

Rama IX Art Museum Foundation

เช้านี้เช้า / Sunday Morning
25.50 x 18 ซม. Watercolour on Paper

